

Lounais-Jyllanti 4.5.2002

Jyrki Normaja

Kööpenhaminassa vietetyn kahden työpäivän jälkeen saatoin asiakkaat iltapäivällä 3.5. Kastrupin lentokentälle ja vuokrasin auton. Koska Budgetilla ei ollut jäljellä pieniä autoja, sain suunnilleen pienen auton hinnalla (DKK 1200, rajoittamattomat kilometrit) viikonlopuksi VW Passat turbodiesel farmarin ja lähdin ajamaan länteen, kohti Rømønen saarta, josta olin varannut yöpymisen hotelli Kommandørgartenista (yhden hengen huone DKK 450/yö, sis. aamiaisbuffetin).

Jo Rømøndæmningenille – Rømøhön johtavalle pengersillalle – saapuessani maisemat poikkesivat kovasti suomalaisista. Alavaa vuorovesirantaa jatkui molempiin suuntiin silmäkantamattomiin, ja suuret kahlaajaparvet velloivat ympäri aluetta. Illan hämärässä ja tiikusateessa jouduin jättämään tarkemman tarkastelun seuraavaan päivään.

4.5. aamulla pyörähdin ensi töikseni ennen aamiaista Rømønen saarella sijaitsevalla Lakolk Søllä, joka nimensä mukaisesti on järvi. Härkälintu, kaulushaikara, luhtakana ja mustapyrstökuiiri soidinsivat järvellä. Mielenkiintoisimpia tuttavuuksia olivat kuitenkin tuhkaselkälokot (*Larus fuscus graellsii/intermedius*) ja ruskourpiaiset (*Carduelis flammea cabaret*), jotka molemmat kuitenkin olivat turhan huonosti näytillä.

Varsinainen retki – siis elämää aamiaisen jälkeen – alkoi Rømøndæmningenilta. Sillalla on pysäköinti muuten kielletty, mutta muutamalta levennykseltä, joissa pysäköinti on siis sallittua, hallitsee alueen mainiosti. Haviksiin kertyi suomalaisittain melkoisia summia: ristisorsa 340, kapustarinta 200, tundrakurmitsa 100, punakuiri 1 500, suosirri 20 000, mustaviklo 100, punajalkaviklo 500. Avosettejakin näkyi neljä.

Ballum Sluse löytyy kääntymällä Rømøndæmningenin itäpäästä etelään kohti Ballumin kylää. Krouvin kohdalta käänny merta kohti ja pysäköi sulun (näkyä päätiellekin) luo. Nousemalla pengerrykselle avautuu näkymä hienolle rantaniitylle, vuorovesirannalle ja pienen joen suuhun.

Ballum Slusen maisemaa dominoivat hanhet: valtavassa valkoposkianhiparvessa arvioin olevan 15 000 yksilöä. Parvia tarkasti selaamalla voi joukosta löytää yllärin: nytkin porukassa oli yksi kiljuhanhi ja toinenkin otsakilpihanhi (luultavasti kiljukas tämäkin). Hanhet liikkuvat edestakaisin pitkin rantaniittyjä, eikä parvien maassa näkeminen ole kovinkaan helppoa, sillä linnut ovat varsin arkoja.

Muuta mainittavaa Ballum Sluselta oli mm. amerikantavikoiras, pari mustapyrstökuiiria, 28 avosettia, niittysuohaukkapari sekä laulava harmaasirkku. Sirkkuja lauloi useita lisää Ballumin kylässä ja lajin kanta tuntui muutenkin olevan vielä vankka Jyllannin eteläosassa.

Matka jatkui etelään. Aivan Tanskan ja Saksan rajalla sijaitsee Margarethe Kog. Alueen hallitsee parhaiten viisi metriä Saksan puolella kulkevalta tieltä, jonka varrella on myös lintupiilo. Erinomaisen tuntuinen lintupaikka, vaikka olinkin paikalla aivan keskellä päivää. Havikseen kirjattiin kaksi kapustahaikaraa, kaulushaikara, 6 000 valkoposkianhea, 320 haapanaa, 3/3 harmaasorsaa, 305 avosettia, 5 mustapyrstökuiiria, 20 pikkulokkia, nokivaris sekä variksen ja nokivariksen risteymä.

Viimeinen käyntikohteeni oli Tønderin kaupungin lähellä sijaitseva Rudbøl Sø ja Magisterkogen. Niittysuohaukkapari tuntui suunnittelevan pesintää, samoin ruskosuohaukkoja näkyi useita. Ehkä mielenkiintoisimpia olivat täälläkin näkyneet variksen ja nokivariksen risteymät (2 yksilöä) neljän puhtaan [näköisen?] nokivariksen seurassa. Myös tuhkaselkälökkeja näkyi muutamia yksilöitä.

Loppupäivä kului suunnilleen omia jälkiä takaisin palatessa ja paikat uudelleen tsekatessa. Seuraavana aamuna lähdin pikkuhiljaa ajamaan sateessa kohti Kööpenhaminaa. Päivän havainnoista mainittavin oli Knutshovedissa (pieni järvi aivan Ison Beltin sillan länsipäässä) kalastellut riuttatiira.

Yhteenvedona:

Lounais-Jyllannissa näki yhden päivän retkellä aivan mielettömän paljon lintuja, etenkin (varsinais-)suomalaiseen lintutyhjiöön tottuneena. Monet lajit ovat myös suomalaisittain määritysmielessäkin kiinnostavia. Suosittelen pitempäänkin retkeilyyn!